

Πέντε ποιήματα – του José Gutiérrez

Μετάφραση: Ηλία Χαλκιά

ΟΛΕΘΡΟΣ ΚΑΙ ΦΥΓΗ / DESOLACIÓN Y FUGA

Ντυμένη με το χρώμα της νύχτας, πηγαίνει
πανέμορφη και υπερήφανη σαν την αυγή.
Σαν χαράξει η μέρα
θ' ανέβει στο πρώτο ταξί
αφήνοντας το άρωμά της στα χέρια μου
σαν μια χούφτα στάχτη.

ΕΞΟΡΙΑ/ EXILIO

Η μοναξιά –ο καρπός
της σκληρής εκπαίδευσης των χρόνων–
μου δείχνει τελικά το νόημά της.
Ένα ρολόι
διατηρεί μέσα μου τη βεβαιότητα
ότι, μετρώντας τον καιρό,
σκόνη θα γίνω κάποια μέρα
σε μian άλλη βιβλιοθήκη.
Καθώς πλησιάζει αυτή η μέρα, με συντροφεύουν
η γυμνή απειλή ενός μαχαιριού
και η θαμπή ανάμνηση κάποιων ματιών.

ΤΕΛΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ / FIN DE TRAYECTO

Η αργή πορεία ενός νυχτερινού τρένου
σαν πιθανή απεικόνιση της ζωής μου.
Μακριά έσβηναν οι σταθμοί
όπου δεν σταμάτησα:
φοβόμουν το σκοτάδι
ή την ιδέα ότι δεν θα με περίμενε κανείς.
Και παρ' όλα αυτά βρισκόμουν εκεί,
στο τέρμα της διαδρομής,
ανυπόμονη ομορφιά,
στα μελαγχολικά της μάτια
γραμμένη η απόφαση:
δεν θ' αντέξω τη λησμονιά
και η επιστροφή μου απαγορεύεται.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΖΩΝΤΟΣ / MONÓLOGO DEL SOBREVIVIENTE

Κάποια μάτια έφυγαν
αφήνοντάς σε μόνο με το βράδυ σου.
Τι ψάχνεις στα βιβλία, σ' αυτό το άδειο

δωμάτιο όπου η σιωπή εξυφαίνει την καταστροφή σου;
Οι λέξεις δεν υπάρχουν και βρίσκεσαι μόνος,
και στο άδειο σαν την ψυχή σου σπίτι
δεν θα βρεις παρηγοριά στη δυστυχία σου.
Κοίτα γύρω σου: όλα έρημος
η πλημμυρισμένη αυταπάτη.
Επίμονε κηπουρέ της καταστροφής
αναλογίσου ότι δεν είσαι πια εκείνος ο νέος
που σπατάλησε τα χρόνια της αθωότητας
δίχως να προβλέψει το τόσο αβέβαιο μέλλον
και για τα τραύματά σου
είναι καλύτερα να υποταχτείς στη σάχητη.
Κανείς δεν μπορεί να σ' ακούσει και συ το ξέρεις.
Φύγε μακριά από 'δω, είναι το φρόνιμο,
ακόμα κι αν κρίνεις μάταιο τον σκοπό σου.
Θα περιπλανιέσαι στους δρόμους της απόμακρης πόλης
κυνηγώντας έναν απρόσιτο ίσκιο.
Το να πεθαίνεις σε κάποια μάτια, αν η μοίρα
το ορίζει, μετριάζει την αποτυχία σου.
Αλλά μην παραπονεθείς
εάν αυτό το βλέμμα σου κοστίσει τη ζωή
στα μάτια της τα ονειροπόλα τελικά θα καταλήξεις
μόνος με τον θάνατό σου.

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΞΟΡΙΑ / LA SOLEDAD DEL MAR ES EL MEJOR EXILIO

...Και δεν είναι η θάλασσα σκοτεινός ορίζοντας, αλλά εξορία.
Μέσα της πραγματοποιούνται όλες μου οι επιθυμίες.
Πέρα μακριά, κάποιος με φαντάζεται
ξένο σε ξένη χώρα.
Δεν γνωρίζει αυτή τη μουσική:
της θάλασσας, το κελάρυσμά της
το δυναμωμένο απ' τη βροχή ή εκείνους τους γλάρους
που αφήνουν μίαν αχτίδα φωτός
πάνω στον πυκνό αέρα της χειμωνιάτικης χαραυγής.
Η μοναξιά της θάλασσας δεν είναι απειλή
αλλά νησί όπου κατοικώ ανέμελος.
Μέσα της πραγματοποιούνται όλες μου οι επιθυμίες
και ο χρόνος δε συνωμοτεί ενάντια στον άνθρωπο.
Στην χειμωνιάτικο πρωινό κάποιος
με φαντάζεται ξένο,
και τι γλυκό που είναι να το ξέρω.